03/02/2024

Η χειροτονία του νέου Μητροπολίτη Μεξικού στο Οικουμενικό Πατριαρχείο

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Γραφείο τύπου Οικουμενικού Πατριαρχείου

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα τελέστηκε την Παρασκευή, 2 Φεβρουαρίου 2024, εορτή της Υπαπαντής του Κυρίου, η εις Επίσκοπον χειροτονία του εψηφισμένου Μητροπολίτη Μεξικού κ. Ιακώβου, στο Φανάρι.

1. Στη Θεία Λειτουργία προεξήρχε η Α.Θ. Παναγιότης ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, και συμμετείχαν οι Σεβ. Αρχιερείς Γέρων Δέρκων κ. Απόστολος, Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιος, Μυριοφύτου και Περιστάσεως κ. Ειρηναίος, Ανθηδώνος κ. Νεκτάριος, Σηλυβρίας κ. Μάξιμος, Σαράντα Εκκλησιών κ. Ανδρέας και Σελευκείας κ. Θεόδωρος.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης, απηύθυνε προς τον χειροτονούμενο πατρικούς λόγους οικοδομής και νουθεσιών για τη νέα αποστολή διακονίας που τού ανέθεσε η Μητέρα Εκκλησία.

«Διά της λιπαράς θεολογικής και θύραθεν καταρτίσεώς σου, της γλωσσσομαθείας, της εργατικότητος, των οργανωτικών και διοικητικών σου ικανοτήτων, του δυναμισμού, του ζήλου περί την εκτέλεσιν των ιερών σου καθηκόντων και των άλλων αρετών σου καταστάς άξιος προαγωγής εις το υψηλόν αρχιερατικόν αξίωμα, λαμβάνεις εντός ολίγου το πλήρωμα της ιερατικής χάριτος διά των χειρών της ημών Μετριότητος και των συλλειτουργούντων ημίν Ιερωτάτων αδελφών Αρχιερέων. Συγχαίρομεν τη υμετέρα Θεοφιλία επί τη μεγάλη ταύτη προς αυτήν τιμή της Μητρός Εκκλησίας και ευχόμεθα όπως ο Κύριος ενισχύη πάντοτε αυτήν, ώστε και ως Επίσκοπος να μη διαψεύση αύτη ποτέ την αγαθήν φήμην περί του προσώπου αυτής ως σεμνού και καλού κληρικού, ούτε δε και τας χρηστάς ελπίδας με τας οποίας η Μήτηρ Εκκλησία αποστέλλει τον νέον Ιεράρχην αυτής εις το γεώργιον του Κυρίου εις την Αμερικανικήν ήπειρον.

Κατά τον λόγον του Χριστού, ο θερισμός είναι πολύς, αλλά οι εργάται ολίγοι. Και επειδή είναι ολίγοι, το έργον των είναι πολύ! Πολύ, υπεύθυνον και κοπιώδες. ‘Διά τούτο ουν, ω Επίσκοπε, σπούδαζε καθαρός είναι τοις έργοις, γνωρίζων τον τόπον σου και την αξίαν, ως Θεού τύπον έχων εν ανθρώποις… Και ούτως εν εκκλησία καθέζου τον λόγον ποιούμενος’. ‘Εάν γαρ μη διαγγείλητε και διαμαρτύρησθε τω λαώ, εις υμάς η αμαρτία των αγνοούντων ευρεθήσεται’.

Εις τους ευσεβείς Χριστιανούς, τα πνευματικά ημών τέκνα εις την Κεντρικήν Αμερικήν, προς τα οποία πορεύεσαι από της σήμερον, ομίλησον εις την γλώσσαν των και διά το τι είναι και τι αντιπροσωπεύει ο πανίερος Οικουμενικός Θρόνος, «το μέγα τούτο πράγμα και όνομα»· διά την οικουμενικότητά του, διά την ευρύτητα των οριζόντων του, διά την ακτινοβολίαν του απανταχού, διά τον σεβασμόν και την τιμήν, των οποίων απολαύει. Περί τούτων πάντων γνωρίζεις πολλά όχι μόνον εκ της τροφού σου Ιεράς Θεολογικής Σχολής Τιμίου Σταυρού Βοστώνης, αλλά και εκ του μακαριστού ποιμενάρχου σου Μητροπολίτου Πιττσβούργου Μαξίμου, ο οποίος σε ανέθρεψε πνευματικώς, καθώς και εκ των αειμνήστων Μητροπολιτών Περγάμου Ιωάννου και Σασίμων Γενναδίου, μετά των οποίων και συνεδέθης προσωπικώς από ικανού χρόνου. Διακήρυξον, λοιπόν, τα ιδεώδη των οποίων φορεύς και εκφραστής και διαγγελεύς είναι η Αγία του Χριστού Μεγάλη Εκκλησία, ώστε οι πιστοί μας να αισθάνωνται υπερήφανοι ότι ανήκουν εις τοιαύτην Εκκλησίαν, εις τηλικούτον θεσμόν, ο οποίος επί αιώνας τώρα, από της ευλογημένης και καθηγιασμένης ταύτης έδρας του, εξακολουθεί να τρέφη τους απανταχού Ορθοδόξους με το θείον μάννα, «το γλυκαίνον τα των ευσεβών αισθητήρια». Να τους τρέφη και να μη εξαντλήται αυτό το μάννα, «το πάντοτε εσθιόμενον και μηδέποτε δαπανώμενον, αλλά τους μετέχοντας» στηρίζον και

εδραιούν εις την Ορθόδοξον πίστιν, εις την υπομονήν, εις την ελπίδα, εις την αγάπην. Ναι, εις την αγάπην, Θεοφιλέστατε άγιε αδελφέ, την οποίαν μας εδίδαξεν ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός να τρέφωμεν και να δεικνύωμεν και προς τους εχθρούς μας και προς τους διώκοντας ημάς: «Ευλογείτε τους διώκοντας υμάς, ευλογείτε και μη καταράσθε»!

Εις τον δόλιχον της αρχιερατικής διακονίας σου φρόντιζε να ευρίσκης πολλούς και να τους φέρης πλησίον του Ιησού. Και όταν εκείνοι αμφιβάλλουν εάν εκ Ναζαρέτ δύναταί τι καλόν είναι, εσύ να τους προσκαλής με τους λόγους του Αποστόλου: «έρχου και ίδε»! Εάν έλθουν και ιδούν οποίος θησαυρός, οποία ευτυχία, οποία μακαριότης υπάρχει κοντά εις τον Χριστόν, να είσαι βέβαιος ότι θα Τον ακολουθήσουν, ότι τους εκέρδισες, ότι έκανες το χρέος σου ως Επίσκοπος και ότι χαρά γίνεται εν ουρανώ».

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης, στη συνέχεια, αναφέρθηκε στο νεαρό της ηλικίας του εψηφισμένου Μητροπολίτου Μεξικού, και στους λόγους για τους οποίους προκρίθηκε για να διαποιμάνει την εκκλησιαστική αυτή Επαρχία της Μητρός Εκκλησίας.

«Ο ιεραποστολικός χαρακτήρ της Μητροπόλεως Μεξικού μάς ωδήγησε, κατά το 84ον έτος του βίου μας, να πορευθώμεν με ποιμαντικήν φαντασίαν και να σχεδιάσωμεν μετά της περί ημάς Αγίας και Ιεράς Συνόδου το μέλλον της Επαρχίας ταύτης, επιλέγοντες σε, ένα νέον εις την ηλικίαν κληρικόν, ως Ποιμενάρχην αυτής, προκειμένου με όρεξιν, ζωντάνιαν, ενθουσιασμόν και ένθεον ζήλον να τρέξης εις όλα τα μήκη και πλάτη αυτής και να την ανανεώσης ριζικώς. Διά τούτο, κατά την αγίαν και μεγάλην ταύτην ημέραν της ζωής σου, υπομιμνήσκομέν σοι την προτροπήν του Αποστόλου των Εθνών προς τον μαθητήν του Τιμόθεον: ‘μηδείς σου της νεότητος καταφρονείτω’ (Α΄ Τιμ. δ΄, 12). Όπως διά τον Τιμόθεον, έτσι και διά σε, η νεότης καθίσταται το χρυσούν άρμα, το οποίον θα σύρη με ασφάλειαν και σταθερότητα το βαρύ αξίωμα του επισκόπου, την σωφροσύνην του ποιμένος. Πορεύου, λοιπόν, με αταλάντευτον εμπιστοσύνην εις τον Θεόν και μη φοβού! Άλλωστε, όπως επισημαίνει η Αγία Γραφή, ‘γήρας γαρ τίμιον, ου το πολυχρόνιον, ουδέ αριθμώ ετών μεμέτρηται. Πολιά δε εστι φρόνησις ανθρώποις· και ηλικία γήρως, βίος ακηλίδωτος’ (Σοφ. Σολ. δ΄, 8-9).

Και συνεχίζομεν με μίαν δευτέραν Παύλειον παραγγελίαν πάλιν προς Τιμόθεον: ‘συ ούν κακοπάθησον ως καλός στρατιώτης Ιησού Χριστού’ (Β΄ Τιμ. β΄, 3). ‘Κακοπάθησον’, διότι η αρχιερωσύνη, την οποίαν εντός ολίγου θα περιβληθής, δεν είναι ‘πορφύρα και βύσσος’, ενδεδυμένος με τα οποία δικαιούται ο Επίσκοπος να ευφραίνεται καθ᾽ ημέραν λαμπρώς, ως ο πλούσιος του Ευαγγελίου, αλλά είναι το ένδυμα υπό το οποίον κρύπτονται αγώνες και αγωνίαι και η ανύστακτος και βασανιστική μέριμνα διά την συνέπειαν της ζωής του και διά την μαρτυρίαν Ιησού Χριστού. Η αρχιερωσύνη είναι πορεία μαρτυρική, όπως οδός μαρτυρίου είναι

ολόκληρος η ζωή της Εκκλησίας του Χριστού. Ενθυμού τί έγραφεν ο Απόστολος Παύλος προς τους Κορινθίους: ‘ουδεμίαν έσχηκεν άνεσιν η σαρξ ημών, αλλ᾽ εν παντί θλιβόμενοι· έξωθεν μάχαι, έσωθεν φόβοι’ (Β΄ Κορ. ζ΄, 5). Και παραδειγματίζου από το παράδειγμα της Εσταυρωμένης Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας, εις την Ιεραρχίαν της οποίας έχεις το προνόμιον να συγκαταλέγεσαι από της στιγμής ταύτης».

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, ο Παναγιώτατος, ευλόγησε πατρικώς και συνεχάρη τους παρισταμένους γονείς του Θεοφιλεστάτου, “οι οποίοι προθύμως προσέφερον το τέκνον των εις την Εκκλησίαν διά να γίνη διάκονος αυτής και του πιστού λαού του Θεού”. Στη συνέχεια, έκανε ιδιαίτερη αναφορά στον πνευματικό πατέρα του εψηφισμένου Μητροπολίτου, Μακ. Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερώνυμο, ο οποίος, παρά την επιθυμία του, όπως είπε ο Πατριάρχης, δεν κατέστη δυνατόν να παρίσταται στην εις Επίσκοπον χειροτονία του κ. Ιακώβου, και εκπροσωπήθηκε από τριμελή αντιπροσωπεία, με επί κεφαλής τον Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιο, τον οποίο καλωσόρισε και ευχαρίστησε για την συμμετοχή του στο συλλείτουργο, μαζί με τον Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτη κ. Ιωάννη Καραμούζη, νέο Αρχιγραμματέα της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος.

«Προς δε τον Μακαριώτατον αδελφόν κ. Ιερώνυμον, τον οποίον αισθανόμεθα κατά την ιεράν ταύτην στιγμήν συμπροσευχόμενον εν τω μέσω ημών, επιθυμούμεν, και από της θέσεως ταύτης, να εκφράσωμεν την ευγνωμοσύνην της Μητρός Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως διά την καθοριστικήν προσωπικήν στήριξίν του εις κρισίμους στιγμάς διά την Ορθόδοξον Εκκλησίαν κατά την διάρκειαν της δεκαεξαετούς Πρωθιεραρχίας του εις τον Θρόνον των Αθηνών. Και δεν αναφερόμεθα μόνον εις την εποικοδομητικήν σύμπραξίν του διά την διενέργειαν και διεξαγωγήν της εν Κρήτη Αγίας και Μεγάλης Συνόδου της Ορθοδόξου Εκκλησίας (Ιούνιος 2016), αλλά και εις την καθοριστικήν και απροϋπόθετον συμπόρευσίν του μετά της Μητρός Εκκλησίας εις την περίπτωσιν της υπ᾽ αυτής χορηγήσεως αυτοκεφάλου καθεστώτος εις την Ορθόδοξον Εκκλησίαν της Ουκρανίας, καθώς και εις την όλως πρόσφατον γενναιόδωρον παραχώρησιν θυσιαστηρίου εις το κέντρον των Αθηνών, του Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου Πτωχοκομείου, διά τας εκείσε λειτουργικάς ανάγκας του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Θεωρούμεν, ωστόσον, ότι συναισθηματικώς δυσκολωτέρα υπήρξε διά τον πολυφίλητον αδελφόν η συγκατάθεσίς του εις την πρότασιν της ημετέρας Μετριότητος περί της υποψηφιότητός σου διά την Μητρόπολιν Μεξικού. Και τούτο διότι η αποδοχή της από μέρους του Μακαριωτάτου θα εσήμαινε τον αποχωρισμόν του εξ ενός εκ των πλέον στενών και αφωσιωμένων συνεργατών του και δη κατά την ύστερον περίοδον του βίου του. Είναι αληθές ότι υπήρξες, Θεοφιλέστατε,

βακτηρία και επιστηριγμός διά τον αδελφόν Αρχιεπίσκοπον Αθηνών και σε συγχαίρομεν και δι᾽ αυτό. Και το γεγονός τούτο καθιστά έτι σπουδαιοτέραν την θετικήν ανταπόκρισίν του εις την ημετέραν πρότασιν, αποδεικνύον περιτράνως τον μεγάλον του σεβασμόν και την αφοσίωσίν του προς την Μητέρα Εκκλησίαν της Κωνσταντινουπόλεως, καθώς ούτος προετίμησε να στερηθή των πολυτίμων υπηρεσιών ενός καθ᾽ όλα αξίου συνεργάτου του χάριν των επιτακτικών αναγκών της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας. Είθε ο Θεός να του χαρίζη πάσαν άνωθεν ευλογίαν εις την ευθυνέμφορτον διακονίαν του και έτη ως μήκιστα διά να χαίρεται με την πνευματικήν πρόοδον και προκοπήν της Μητροπόλεως του πνευματικού του τέκνου! Και ημπορεί ο Μακαριώτατος και η ημετέρα Μετριότης να μη προλάβωμεν να ίδωμεν την κατάληξιν της ποιμαντορίας σου, η οποία άρχεται σήμερον μετά χρηστών ελπίδων, να είσαι βέβαιος, πάντως, ότι από το υπερπέραν θα σε ευλογούμεν δυσί ταίς χερσί και εν πλήρει ψυχική αγαλλιάσει δι᾽ όσα αξιάγαστα θα έχης επιτύχει».

Εκκλησιάστηκαν ο Σεβ. Μητροπολίτης Καλλιουπόλεως και Μαδύτου κ. Στέφανος, οι Θεοφιλ. Επίσκοποι Αλικαρνασσού κ. Αδριανός, Δαφνουασίας κ. Σμάραγδος και Ξανθουπόλεως κ. Παΐσιος, κληρικοί, Άρχοντες Οφφικιάλιοι της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας, ο Πρέσβυς των ΗΠΑ στην Ελλάδα Εξοχ. κ. Γεώργιος Τσούνης, ο Αναπληρωτής επί κεφαλής Αποστολής της Πρεσβείας του Μεξικού στην Ελλάδα Εξοχ. κ. Edgar Cubero Gómez, ο πρώην Υπουργός Εξοχ. κ. Μάρκος Μπόλαρης, η Γενική Γραμματεύς Δημόσιας Περιουσίας του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών της Ελλάδος Ευγεν. κ. Νάγια Κόλλια, οι γονείς και συγγενείς του νέου Μητροπολίτου, οι οποίοι ταξίδεψαν από τις ΗΠΑ, πιστοί από την Πόλη, αλλά και προσκυνητές από την Ελλάδα και άλλες χώρες του εξωτερικού.

Αμέσως μετά, στην κατάμεστη Αίθουσα του Θρόνου, στον Πατριαρχικό Οίκο, πραγματοποιήθηκε η αντιφώνηση του νέου Μητροπολίτη, ο οποίος εξέφρασε και πάλι την ευγνωμοσύνη του προς τον Παναγιώτατο και προς τα μέλη της Αγίας και Ιεράς Συνόδου για την εκλογή του, ενώ ευχαριστίες απηύθυνε και προς τον Μακ. Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερώνυμο, για την πατρική αγάπη και την στήριξη που του προσέφερε μέχρι σήμερα.

Ακολούθως, ο Οικουμενικός Πατριάρχης, σε σύντομο χαιρετισμό του, εξέφρασε τη χαρά του για την χειροτονία του Μητροπολίτη Μεξικού, ενώ ευχαρίστησε για την παρουσία του τον ελληνοαμερικανό Πρέσβυ των ΗΠΑ στην Ελλάδα Εξοχ. κ. Τσούνη, τον οποίο δέχθηκε λίγο αργότερα μαζί με την Ευγεν. σύζυγό του κ. Όλγα στο Πατριαρχικό Γραφείο. Τη χαρά της Εκκλησίας της Ελλάδος μετέφερε ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιος, ο οποίος μίλησε με θερμούς και εγκάρδιους λόγους για τον νέο

Ιεράρχη του Οικουμενικού Θρόνου.

_____

Φωτό: Νίκος Παπαχρήστου